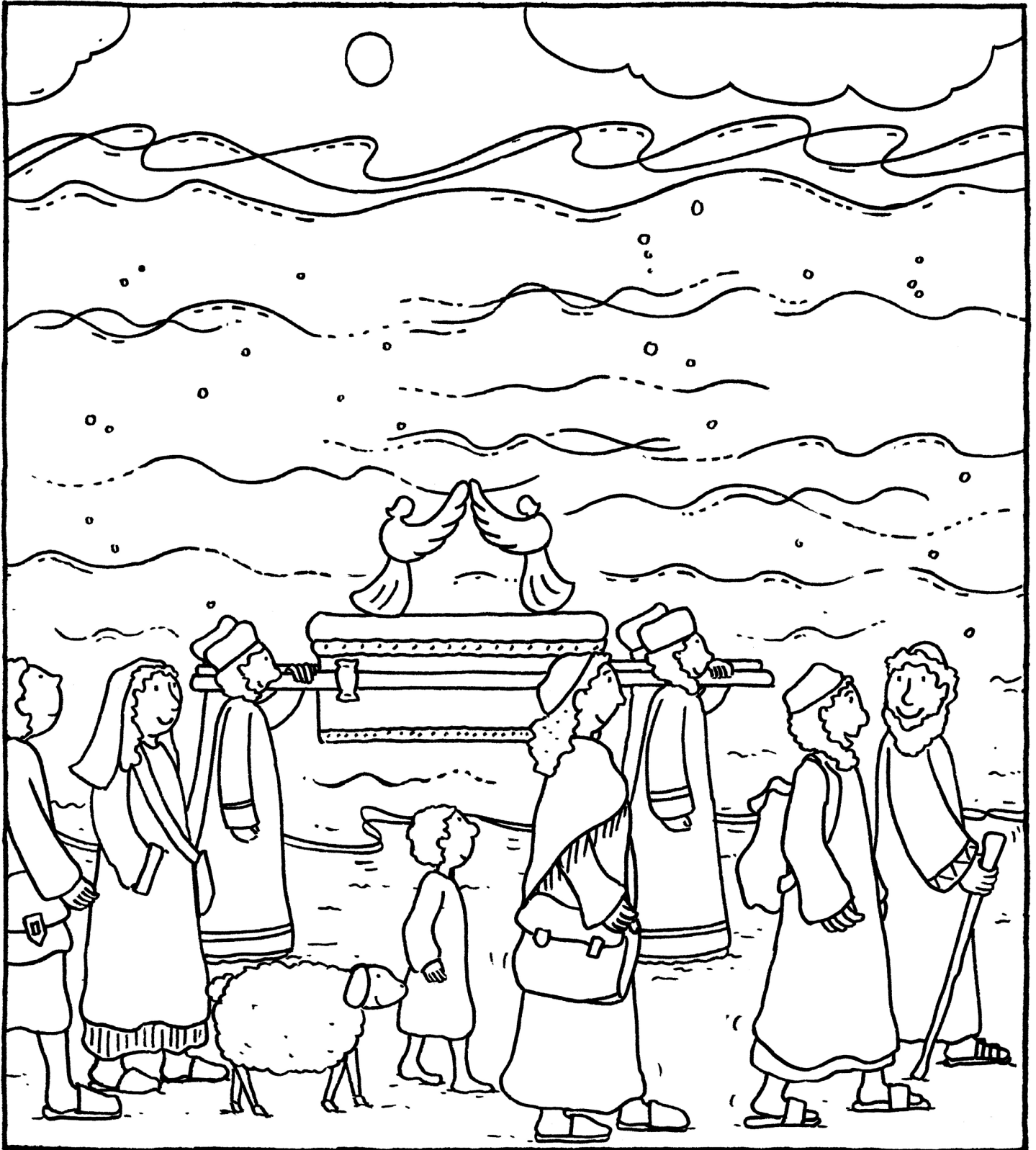

18 juni 2023

Israël trekt door de Jordaan

Jozua 3-4

Thema: God baant de weg

Doel

De kinderen zien dat God het beloofde land geeft aan Israël

Toelichting

Veertig jaar heeft Israël door de woestijn getrokken. God had hun beloofd dat het volk zal wonen in het beloofde land, een land van melk en honing. Soms zullen de Israëlieten getwijfeld hebben. Gebeurt dat echt of blijft het bij een mooie belofte? Maar God houdt zich aan zijn woord. In de geschiedenis van vandaag wordt de belofte werkelijkheid. Het volk steekt de rivier de Jordaan over en zet voet op beloofde grond. Eindelijk!

Wat opvalt is dat God zelf de weg baant door de Jordaan: de rivierbedding valt droog. Verder gaan de priesters voorop met de Ark. In het midden van de rivier staan de priesters stil en iedereen kan zien: God zelf brengt ons thuis. Aan de overkant maakt Jozua een monument met twaalf stenen (voor iedere stam één) om deze dag te gedenken!

Het begon met de Schelfzee en het eindigt nu met de Jordaan.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Achter God door de rivier

Richtlijnen: Het volk Israël staat op het punt om het beloofde land binnen te gaan. Maar ze moeten eerst een brede rivier oversteken, de rivier de Jordaan. Hoe moet dat nu? Er is geen brug of veerpont. Zwemmen kan ook niet. Ze kunnen nooit met alle kinderen en dieren naar de overkant. Of toch wel? Het volk Israël zal deze doortocht niet snel vergeten. God zelf zorgt dat ze verder kunnen. Hij maakt een pad door de rivier.

De priesters gaan met de Ark voorop, ze blijven in de rivier stilstaan, en alle Israëlieten moeten langs de Ark van God over de droge rivierbodem naar de overkant. Het hele volk komt zo veilig in het beloofde land. Wat een wonder!

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God gaat voorop

Richtlijnen: Een lange reis uit Egypte door de woestijn is nu ten einde. Israël moet alleen de rivier de Jordaan nog oversteken, dan zijn ze er. Hoe moet dat met al die duizenden mensen, groot en klein? En met de kuddes dieren? Er zit niets anders op dan wachten tot de rivier bijna droogvalt. Maar God laat zich niet tegenhouden door water. Dat deed Hij niet bij Schelfzee aan het begin van de reis en nu ook niet. Zo laat Hij zien dat het beloofde land een cadeau van Hem is. God gaat voorop en baant de weg: een pad door de rivier. Daarna gaat God voorop door de priesters met de Ark. Dan trekt het volk langs de Ark. Iedereen moet nu aan God denken: Hij is hier aan het werk. Aan de overkant richten de twaalf stammen een monument op, zodat ze dit wonder nooit vergeten! Eindelijk staan ze in het beloofde land. God doet wat Hij heeft beloofd!

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God brengt ons thuis

Richtlijnen: De hele reis uit Egypte door de woestijn was Israël afhankelijk van God. Soms wilden de Israëlieten dat, soms ook niet. Bij de laatste hindernis maakt God duidelijk dat Israël zonder Hem niets is.

Oversteken van een snelstromende rivier met mensen en vee is onmogelijk. Maar God laat de Jordaan droogvallen.

Daarna herinnert Hij door zijn Ark op de schouders van de priesters in het midden van de rivier het volk eraan wie Hij is: de God van het verbond. Hij brengt hen thuis, zoals Hij beloofd heeft.

Durf jij afhankelijk te zijn van wat God beloofd heeft? Of organiseer jij je leven liever zelf, zonder zijn aanwijzingen en hulp? Dat heeft Israël eerst ook geprobeerd... en het mislukte. Kijk nog eens goed naar alle monumenten van Gods daden: de regenboog, het kruis op Golgota, het open graf. Ga je dan toch niet liever achter Hem aan door het leven. Dan kom je zeker veilig Thuis.

Extra Bijbelgedeelte: Psalm 121

De pelgrims mogen erop vertrouwen dat ze van het begin tot het einde van hun reis beschermd worden door de HEER.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene inleiding

Hoofdstuk 3:

Samenvatting van de boodschap van dit gedeelte:

Leiding van de HEER bevestigen en bevestigen dat de Heer Jozua heeft aangesteld als leider van het volk. Hiervoor herhaalt God wonderervaringen uit de geschiedenis van het volk. Ook wij kunnen uit de geschiedenis van God met zijn volk leren over Gods macht over de wereld en zijn liefde voor de mensen.

Het volk Israël staat vlak voor beloofde land, aan de overkant van de Jordaan. Een grens die onoverkomelijk lijkt voor een volk dat uit veel gezinnen met kleine kinderen bestaat. Evenals het voor de Rietzee stond, toen het vluchtte voor het leger van de Farao. De HEER gebruikt deze uitzichtloze situatie om zijn leiding over het volk te bevestigen en om te bevestigen dat Hij, evenals destijds Mozes, Jozua als nieuwe leider van het volk aanstelt. Jozua de opvolger van Mozes. Deze bevestiging zal ertoe leiden dat Jozua ook het gezag van het volk zal ontvangen dat Hij verdient.

Als middel grijpt God terug op het grootste wonder uit de geschiedenis van het volk Israël: de tijdelijke drooglegging van de Rietzee, waardoor Israël het leger van de Farao kon ontvluchten en de Farao met zijn leger vernietigd werd. Ook grijpt God erop terug dat het volk onder leiding van Mozes verschillende woestijnvolken verslagen heeft (zie Jozua hoofdstuk 2). God herhaalt deze geschiedenis om aan het volk te laten zien dat het de machtigste God heeft die het zich maar wensen kan en dat Hij bij het volk is en het altijd vasthoudt. Dat Hij hierbij, evenals destijds bij Mozes, Jozua als zijn rechterhand en mediator aanstelt. Jozua wordt hun grote leider, de echte opvolger van Mozes.

Wat betreft het verslaan van de verschillende volken sluit God aan bij de angst van de inwoners van Jericho die er nog steeds in zit door de herinnering aan het verslaan van de woestijnvolken door het volk Israël.

Spionnen hadden namelijk ontdekt dat de mensen in Jericho doodsbang zijn voor het volk Israël, omdat de herinnering nog levend is dat de HEER de Rietzee heeft drooggelegd en de twee koningen van de Amorieten, Sichon en Og, heeft verjaagd.

Vers voor vers

- Vs. 1. Sittim: het betekent acacia's. Het verwijst in de Bijbel naar 1. Abel-Sittim, of 2. een zeer onvruchtbaar dal, ten westen van Jeruzalem. Kaartje: <https://www.christipedia.nl/wiki/Sittim>
- Vs.3. Levieten: de Levieten zijn de afstammelingen Levi, de zoon van [Jacob](#). Zij waren een gave van het volk Israël aan God, in de plaats van de eerstgeborenen en omgekeerd een gave van God aan het volk. Zij hielpen bij de diensten in de tabernakel (Numeri 3:1-13) en de tempel; zij dienden de priesters. Zij deden 'de dienst van het werk van het huis van Jahweh' (1 Kronieken 23:24). <https://christipedia.mirahetze.org/wiki/Levieten>
- Ark van het verbond: de Ark werd door Basaleël gemaakt tijdens de [uittocht uit Egypte](#), bij de [Sinai](#). Het was een draagbare kist, waarin de twee stenen platen met daarop de [Tien Geboden](#) bewaard werden. Hij stond in het [al-lerheiligste](#), de binnenste ruimte van de [tabernakel](#), en later in dezelfde ruimte in de [tempel van Salomo](#) te [Jeruzalem](#). De HEER zei bij de opdracht aan Mozes om de Ark te vervaardigen dat deze diende om de verbondstekst te bevatten. Bij het verplaatsen van de Ark van de tabernakel naar de tempel van Salomo staat geschreven dat in de Ark van het verbond uitsluitend de twee stenen platen lagen die Mozes erin had gelegd bij Horeb. In [Hebreeën](#) 9:4 staat dat de Ark van het verbond naast de stenen tafelen ook een gouden kruik met [manna](#) bevatte en de staf van [Aäron](#) (die gebloeid had). Dit is ontleend aan Exodus 16:33,34 en Numeri 17:25. (https://nl.wikipedia.org/wiki/Ark_van_het_Verbond)
- Vs.4. Lengtemaat el: bijbelse el. Het is onduidelijk hoe lang de el is die in de [Bijbel](#) ter sprake komt. De [Siloamtunnel](#) die koning [Hizkia](#) liet graven om [Jeruzalem](#) van water te voorzien was 1200 el lang. Er bestaan een aantal recente metingen van deze tunnel, die variëren tussen de 512,5 en 533 meter. Dat zou betekenen dat een bijbelse el 45 centimeter was. Er zijn ook geleerden die opperen dat de gebruikte el in de Bijbel 49,5 of 52,5 centimeter was. ([lengtemaat el](#).)
- Vs. 5. Reinig u: God is heilig. Wanneer je dichtbij God komt en met Hem gaat spreken, moet je daarom schoon en zuiver zijn: heilig zijn. Je zet je op dat moment apart voor de heilige God die geen zonde, vuilheid, kent.
- Vs. 10. Kanaänieten, Chiwvieten, Perizzieten, Girsasieten, Amorieten, Jebusieten: woestijnvolkeren. Zie voor meer info over deze woestijnvolkeren link bij hoofdstuk 5:6.
- Vs. 16. Adam, vlak bij Saretan. Het huidige Damiya in Jordanië. ([Adam, plaats](#))

Verwerkingsvragen:

- Kun jij dingen of gebeurtenissen aanwijzen waarin je de macht van God kunt zien of hebt gezien?
- Helpen verhalen (van jezelf of anderen) uit het verleden jou om de macht van God te ontdekken en te ervaren? Vertel daar eens over.
- Ken jij iemand aan wie je echt kunt zien dat hij een grote taak in de dienst van God heeft en deze helemaal met hart en ziel uitvoert?
- Welke talenten en opdracht heeft God jou gegeven, denk je?

Algemene inleiding

Hoofdstuk 4:

Samenvatting:

We moeten Gods Woord en Gods aanwezigheid generatie op generatie doorgeven. Ter ondersteuning van het getuigen van Gods Woord zijn symbolen heel belangrijk.

Herdenkingsstenen, voor elke stam één. Evenals in Deuteronomium 6 zullen de kinderen vragen naar de betekenis van deze stenen. God regeert zijn volk generaties door. Gods regering moet steeds weer doorgegeven worden aan de volgende generatie. De priesters zetten er twaalf aan de kant, zodat je ze elke keer kon zien. Jozua zette er twaalf op de bodem van de Jordaan: teken van het eeuwige gedenkteken: op de bodem van de rivier worden ze niet zomaar weggehaald. Zoals God bij Mozes vooruitging in een wolkkolom of vuurkolom zo gingen de priesters vooruit met de Ark van God. Door de Rietzee vuurkolom voorop, wolkkolom erachter.

Gedenktekenen/symbolen geeft God ons ter ondersteuning van ons geloof. Denk ook aan de doop en het avondmaal. Als je iets voor je ziet, kun je ernaar vragen en het veel beter onthouden. Zeker, als je niet lezen of schrijven kunt. Kleine kinderen moeten dat nog leren; ook veel mensen in de tijd van het Oude en Nieuwe Testament konden niet lezen of schrijven. Ook lange tijd daarna konden veel mensen niet lezen of schrijven. In Nederland bijvoorbeeld werd rond 1920 de leerplicht ingevoerd. Daarom hebben ze in de RK-kerken vaak hele bijbelverhalen in glas-en-loodramen, en andere heilige voorwerpen en afbeeldingen, om zo toch wat er in de Bijbel staat te kunnen begrijpen en onthouden, zonder dat je kunt lezen. Daarom vertelde Jezus ook vaak in gelijkenissen. Voorbeelden en voorwerpen, die kun je voor je zien en daarmee de betekenis die daarachter zit gemakkelijker onthouden.

Vers voor vers

- Vs. 2. Twaalf stammen: die staan voor het hele volk Israël: Het getal van de volheid. Later ook twaalf discipelen, vertegenwoordiging van Gods volk. De twaalf worden als apostelen uitgezonden over de hele wereld om het Evangelie door te vertellen. De twaalf zijn zo ook een vertegenwoordiging ook van Gods volk van het nieuwe verbond. Het getal 12 komt als heilig symbolisch getal op vele plaatsen terug, bijvoorbeeld ook in het boek Openbaring naar Johannes. Zie meer info over getallensymboliek link bij hoofdstuk 5:4.
- Vs. 9. Die stenen staan daar tot op de dag van vandaag: de dag dat dit boek geschreven werd. Traditioneel wordt dit boek toegeschreven aan Jozua als auteur. Behalve het gedeelte dat zijn dood beschrijft. Dat schrijft de Talmoed aan Eleazar toe. Deze periode was ongeveer tussen 1000-500 voor Christus.
- Vs. 12. Deze drie stammen worden apart genoemd, omdat ze later land krijgen in het Overjordaanse en dus hiervoor terug de Jordaan oversteken. Deze stammen hebben toestemming gekregen in het Overjordaanse te wonen op voorwaarde dat ze meegaan om het land te veroveren. Dat hebben ze beloofd (Nm 32:31-33). Nu gaan ze mee het land in, zelfs in de voorste gelederen. Ze zullen meehelpen het land te veroveren. Als ze daarmee klaar zijn, zullen ze teruggaan naar hun erfdeel.
- Vs. 14. Dat was Gods doel van de herhaling van het geschiedeniswonder van de doortocht door de Rietzee.

Verwerkingsvragen:

- Helpt het jou om het gemakkelijker te begrijpen en te onthouden wanneer iemand Gods boodschap uitlegt door middel van een bijbelverhaal met behulp van een voorbeeld uit het dagelijks leven of een voorwerp? Noem eens een voorbeeld.
- Waarom heeft Jezus het Avondmaal als herdenkingsmaaltijd ingesteld? Wat is deze betekenis van het Avondmaal?
- Wat is de betekenis van de kinderdoop? Wat is het verschil in betekenis van kinder- en volwassendoop?
- Vind jij dat kaarsen en gebrandschilderde ramen met bijbelverhalen alleen in de RK-kerk thuishoren of voegen die wat toe aan het begrijpen van de Bijbel? Waarom wel of niet?

Auteur: ASdR

Liederen

Psalm 114	
Lied 213	(=Gezang 289 LvdK)
Lied 206	(=Gezang 374 LvdK)
Waarom staan die stenen daar?	Alles wordt nieuw 4: 3
Ik volg de Heer	Hemelhoog 305
Wees niet bang	Op Toonhoogte 556
Juich, doe mee allemaal	Op Toonhoogte 556
Uw Woord	Hemelhoog 37

Auteur: PZ

Achter God door de rivier

Inleiding

Willemijn ligt in bed en mama komt nog een boekje voorlezen. Willemijn heeft er al een uitgekozen. 'Wij gaan op Berenjacht', dat vindt ze een spannend boek. Mama leest voor. Er gebeurt van alles, ook dat de kinderen door de rivier moeten gaan. Gelukkig loopt het goed af. 'Mooi' zucht Willemijn, net als toen met Mozes, dat staat in de Bijbel. Maar toen kwam er een pad door de rivier, daar ken ik ook een liedje van.' Dat liedje gaat ze samen met mama zingen, kennen jullie dit ook?

*Hoe kwam Mozes door de Rode Zee,
Hoe kwam Mozes door de Rode Zee,
Hoe kwam Mozes door de Rode Zee, hoe kwam hij er
doorheen?
Ging hij vliegen? nee, nee, ging hij zwemmen? nee,
nee.
Ging hij varen? nee, nee, nee, nee!
Over een brug? nee, nee, door een tunnel? nee, nee;
hoe kwam hij er doorheen?
God blies met zijn wind; pff pff pff pff.
God blies net genoeg, genoeg, genoeg, genoeg,
genoeg.
En door de zee kwam toen een pad; zo kwam hij er
doorheen!*

Bijbelvertelling

'Pap, vertel nog eens van vroeger, van dat grote water waar jullie doorheen moesten' zegt Judith. Papa zucht. 'Dat heb ik al zo vaak verteld', zegt hij. 'Maar vooruit, ik zal het nog een keer vertellen.'
'Lang geleden, bijna veertig jaar, was ik nog maar een kleine jongen. Ik was vier en we woonden in het land Egypte. Met mijn vader en moeder, jouw opa en oma, en met Esther en Mirjam, jouw tantes. Er moest hard gewerkt worden, heel hard, maar God wilde ons bevrijden en een eigen land geven. Mozes mocht ons naar dat land brengen. Toen we weggingen uit Egypte kwamen we bij de Schelfzee. Heel veel water lag er voor ons. Hoe moesten we daar nu doorheen?
We wisten het niet maar God wist het wel. Er kwam een pad door het water, een droog pad waar we allemaal overheen konden lopen naar de overkant.
En dat is nu bijna veertig jaar geleden. Papa is nu 44, opa en oma zijn al oud.
Het was een hele lange reis naar het beloofde land. Onderweg sliepen ze in tenten, soms bleven ze wat langer op één plek maar daarna ging de reis weer verder. En acht jaar geleden ben jij geboren. Judith vindt het altijd een mooi verhaal. Maar ze ziet ook dat papa een beetje bezorgd kijkt. Hoe zou dat komen?

Jozua is de nieuwe leider van het volk Israël. Hij mag de mensen naar het beloofde land brengen. Maar dan moeten ze eerst een grote, brede rivier oversteken. 'Hoe moet dat nu', denkt papa.' Er is geen brug, er zijn geen boten waarmee ze naar de overkant kunnen varen..... Grote mensen kunnen misschien nog zwemmen, maar de kleine kinderen? En alle dieren?' Papa weet het niet. Maar God weet het wel. Beloofd is beloofd, het volk Israël mag het land binnengaan. En net als veertig jaar geleden zal God zorgen dat dat kan.

Judith gaat lekker slapen in de tent, papa loopt nog even naar buiten. Morgen gaat het gebeuren.

De volgende dag gaan ze in een lange stoet op weg. Voorop lopen de priesters, ze dragen de Ark, een mooie kist met de stenen die Mozes meebracht van de hoge berg lang geleden. De priesters stappen het water van de rivier de Jordaan in. En kijk.... het water gaat opzij, er komt een pad net als lang geleden in de Schelfzee. De priesters lopen verder en in het midden blijven ze staan. Nu gaan eerst alle mensen en kinderen en dieren naar de overkant. Judith is er ook bij. Ze huppelt over het pad, langs de priesters met de Ark. Wat een wonder! God zorgt dat ze allemaal veilig naar de overkant kunnen komen.

Wanneer iedereen de rivier is overgestoken lopen ook de priesters verder. En weet je wat er dan gebeurt? Zodra de priesters aan de overkant zijn verdwijnt het pad. Er is weer overal water, net als eerst. Judith kan het bijna niet geloven maar het is echt waar. Ze is heel erg blij, God heeft het volk Israël weer geholpen.

Dan wijst Jozua twaalf mannen aan. Zij pakken allemaal een grote steen uit het water. Twaalf stenen, voor elke stam, elke familie, één. De mannen leggen de stenen neer en Jozua zegt: 'Later zullen jullie kinderen vragen wat deze stenen betekenen. En dan mag je vertellen wat er vandaag gebeurd is.' Judith gaat dit goed onthouden en later wanneer ze zelf kinderen heeft gaat ze dit zeker ook vertellen!

Auteur: IFF

God gaat voorop

Inleiding

'Wow, wat een mooie stenenverzameling heb jij!' Ruben is op de slaapkamer van zijn nieuwe vriend Renze. Ze kennen elkaar nog niet zo lang en dus ook nog niet zo goed. Vandaag is Ruben voor het eerst bij Renze op zijn slaapkamer. Snel komt Renze naast hem staan. 'Zie je die grote daar?' Renze wijst naar een plank boven zijn bed. 'Die heb ik meegenomen van onze vorige vakantie. We waren op een camping waar een riviertje langs stroomde. Ik heb daar veel in gespeeld. En als ik nu naar die steen kijk, lijkt het soms wel of ik weer op vakantie ben.' Er verschijnt een grote lach op zijn gezicht. 'En deze kleine steen?' vraagt Ruben. 'Die heb ik gevonden op het strand, toen was ik daar met mijn oma. Meestal vind je schelpen, maar ik zag deze mooie gladde steen.' Voorzichtig pakt Ruben de gladde steen van de plank, hij voelt inderdaad net zo glad als hij eruitziet. Renze pakt ook een steen van de plank, een witte steen met zijn eigen naam erop geschreven. 'En deze steen... deze steen heb ik gekregen toen ik geboren ben. Een vriendin van mijn moeder heeft er met mooie letters mijn naam opgeschreven.' Ruben knikt en zegt: 'Een mooie herinnering dus!' 'Yep', zegt Renze, 'weet je, bij bijna alle stenen uit mijn verzameling kan ik wel een verhaal vertellen. Ik bewaar niet zomaar elk steentje dat ik tegenkom hoor! Zullen we gaan spelen?' En dan gaan de jongens lekker bouwen met Lego.

Heb jij ook spulletjes met een herinnering thuis? Misschien een mooie foto die in een lijstje ophangt of ergens staat, of een souvenir dat je hebt meegenomen van een mooie vakantie. Het is fijn om dingen te hebben die je helpen herinneren, om je weer te laten denken aan wat er gebeurd is. In het verhaal van vandaag gaat het daar ook over.

Bijbelverhaal

'Ben je klaar Tirza? We gaan zo vertrekken.' Mama kijkt Tirza niet eens aan, terwijl ze dit zegt. Ze is druk bezig met het klaarmaken van de tassen. 'Ja hoor mam, ik ben helemaal klaar! Ik heb er zin in, maar ik vind het ook wel spannend, hoor! Jozua zegt dat we naar de overkant van de rivier Jordaan gaan. Maar het water staat hoog, hoe komen we dan aan de overkant?' 'Tja,' even stoppen de handen van mama met inpakken en mama kijkt Tirza aan. 'Ik weet het niet Tirza, misschien heeft Jozua een plek gevonden waar de rivier is drooggevallen en gaan we daar oversteken. Ik heb echt geen idee.' 'Of mam!', roept Tirza opeens, 'misschien komt er wel een wonder!' 'Ja, dat kan ook, lieverd. We wachten het maar af. We moeten in ieder geval wel op tijd klaar zijn, dus als jij me nog even helpt dan gaat dat vast lukken.' Daar komt papa aan, hij roept: 'Kom snel mee, er komt een mededeling. We moeten luisteren wat we moeten doen!' Samen met mama loopt Tirza snel met papa mee. Ze zijn net op tijd en luisteren goed naar wat hun leider te zeggen heeft. 'Luister allemaal goed. Straks zullen de priesters de Ark van God dragen en op weg gaan.

Als dat gebeurt, moeten jullie meegaan en achter de Ark aan lopen. Maar let op, zorg dat je niet te dicht in de buurt van de Ark komt. Jullie moeten een kilometer afstand houden. De priesters zullen met de Ark de weg wijzen.' De mensen die staan te luisteren knikken. En dan zien ze Jozua aankomen. Jozua zegt: 'Zorg dat je er klaar voor bent om God te ontmoeten, want morgen zal Hij wonderen voor jullie doen.' Tirza pakt haar moeders hand vast en fluistert: 'Zie je wel, mam, er komt een wonder!' Mama knijpt even zachtjes in haar hand en luistert dan weer naar Jozua. Jozua loopt naar de priesters en roept: 'Til de Ark op en ga op weg. Het volk zal jullie volgen!' Voorzichtig tillen de priester de Ark op en langzaam komt de stoet met priesters in beweging. 'Kom op,' zegt mama, 'we pakken de tassen en dan kunnen we aansluiten in de stoet achter de priesters.' En zo gaan ze op pad.

Steeds dichterbij komen ze bij de rivier Jordaan. Tirza ziet het water stromen. Ze ziet dat de priesters met de Ark al heel dichtbij zijn. Straks moeten ze stoppen, want anders krijgen ze natte voeten. Maar de priesters stoppen niet. Rustig lopen ze door. Tirza pakt de hand van papa en zegt: 'Papa, straks gaat het mis. De priesters moeten wel op tijd stoppen, anders lopen ze zo het water in!' Papa kijkt haar aan en zegt: 'Rustig maar Tirza, het komt allemaal goed. Jozua heeft van de HEER gehoord wat ze moeten doen. De priesters moeten een paar stappen de rivier in gaan en daar dan blijven staan. Het water zal dan stoppen met stromen en zo maakt de Here God een pad door de rivier.' Tirza is stil en probeert zo ver mogelijk vooruit te kijken. Kijk, de priesters zijn nu echt bijna bij de Jordaan. Ze ziet de eerste voeten het water in gaan. Als alle priesters met de Ark in het water staan stopt het water echt met stromen. Er verschijnt een pad in de rivier. Alle mensen lopen nu langs de priesters met de Ark naar de overkant, zonder natte voeten te krijgen. Tirza houdt papa's hand goed vast. Want er is wel een pad, maar het is dus eigenlijk de bodem van de rivier en er liggen heel veel keien en stenen. Je moet dus goed uitkijken waar je je voeten neerzet. Als Tirza samen met mama en papa aan de overkant is, draait ze zich om en kijkt wat er nu gaat gebeuren.

Tirza ziet dat Jozua omhoogkijkt. Hij ziet er geconcentreerd uit. Zal hij nu de stem van de HEER horen? Dan ziet ze Jozua rondkijken. Hij loopt naar de mensen van het volk Israël toe en kiest twaalf mannen uit. Hij neemt ze mee naar de oever van de Jordaan en zegt: 'Ga naar het midden van de Jordaan. Daar, op de plek vlakbij waar de priesters staan, moeten jullie allemaal een grote steen pakken, voor elke stam van Israël één. Draag die stenen op je schouder en breng ze hierheen. De stenen zullen we opstapelen als gedenkteken. Als jullie kinderen dan later zullen vragen 'Waarom staan die stenen hier en wat betekenen ze?' dan kun je uitleggen welk wonder de HEER vandaag heeft gedaan.' De mannen lopen weer terug over het pad door de rivier. In het midden van de Jordaan zoeken ze mooie grote stenen uit.

Ze leggen de stenen op hun schouders en lopen weer terug. De stenen worden zorgvuldig op elkaar gestapeld. Dan roept Jozua naar de priesters: 'Kom met de Ark nu ook naar de overkant van de rivier!' Tirza kijkt, ze ziet de priesters over hetzelfde pad lopen als waar zij al eerder had gelopen. Wat zal er met het water van de rivier gaan gebeuren?

Tirza denkt aan het verhaal dat mama en papa al zo vaak hebben verteld. Het verhaal van Mozes en dat hij veertig jaar geleden met hun volk over pad door de Rode Zee was gevlucht voor de farao van Egypte. En nu heeft zij vandaag net zoiets meegemaakt! Zodra de priesters aan de overkant zijn, begint het water weer te stromen. Er is niets meer te zien van het pad dat er zojuist nog was. Maar gelukkig is er nog wel de stapel met stenen die uit de rivier zijn gehaald. Jozua zegt: 'Als jullie kinderen later vragen wat deze stenen betekenen, zeg dan dit. Wij zijn dwars door de Jordaan naar de overkant gelopen, over droge grond. Want de HEER hield het water tegen, op dezelfde manier als Hij vroeger ons volk door de Rode Zee heeft laten gaan. Door die wonderen zullen alle volken op aarde weten hoe machtig de HEER, onze God is! Wij zullen Hem altijd dienen!' Tirza knikt, dit gaat ze onthouden en zachtjes fluistert ze met Jozua mee als hij nog een keer roept: 'Wij zijn dwars door de Jordaan naar de overkant gelopen, over droge grond. Want de HEER hield het water tegen, op dezelfde manier als hij vroeger ons volk door de Rode Zee heeft laten gaan. Door die wonderen zullen alle volken op aarde weten hoe machtig de HEER, onze God is! Wij zullen hem altijd dienen!'

Gebed

God, U bent goed en U bent trouw. U kunt wonderen doen, groot en klein.

Wilt U ons helpen om Uw wonderen te zien en te begrijpen.

Wilt U ons helpen om steeds weer aan U te denken en ons te herinneren wat U voor ons en voor mij hebt gedaan.

Amen.

Auteur: JvdM

God brengt ons thuis

Yes, eindelijk, we mogen! Zo zullen vooral de jongeren van het volk Israël zich hebben gevoeld. In hun buik zo'n spannend gevoel; Nu gaat het gebeuren! Er komt een einde aan de periode van veertig jaar leven in de woestijn. Er begint een nieuwe toekomst in een nieuw land. Hun leider Jozua heeft een opdracht van God gekregen. Ze mogen doorreizen tot aan de grens van het Beloofde Land. Ze hoeven alleen de rivier de Jordaan over te steken. Aan de overkant ligt het land dat God beloofd heeft. Hier zijn ze al jaren naar op weg.

Aangekomen bij de rivier, moeten ze hun kamp opslaan. Voor drie dagen maar. Dat is lang genoeg om onder de indruk te komen van de hoeveelheid water. De meeste mensen hebben dit nog nooit gezien. De achterliggende jaren zagen ze vooral woestijnzand. Vol ontzag kijken ze naar die brede rivier, die ver buiten zijn oevers is getreden. Het is voorjaar. De Jordaan is wel 3 km breed in deze tijd. Gesmolten sneeuwwater van de bergen verplaatst zich met grote snelheid door de Jordaan, richting de dode zee. In de buurt van Jericho stroomt en bruist het aan alle kanten. Op de gebruikelijke oversteepleaatsen staat het water nu meters hoog. Dat is wat de Israëlieten zien.

Hoe kunnen ze hier oversteken? Met hun vrouwen en kinderen, met het vee en alle bagage. Toch had God gezegd dat ze zouden oversteken. Het dringt tot hen door dat ze dit zelf niet gaan redden. Zij zijn ook nu afhankelijk van de macht van hun God. En God gaat hen helpen. De Israëlieten krijgen te horen wat ze moeten doen. Ze moeten vooral goed kijken. 'Jullie moeten letten op de Ark van het Verbond. Als jullie de priesters zien die de Ark dragen, pak dan je spullen en volg de Ark. Maar bewaar voldoende afstand. Net genoeg om de Ark te blijven zien. Zo weet je hoe je de onbekende weg moet lopen. Verder zegt Jozua: Maar eerst moet je je heiligen. De mensen weten wat dat betekent. Niet alleen wassen en schone kleren aantrekken Maar vooral vergeving vragen. De schone buitenkant laat zien dat het met het hart ook goed zit. Alle lelijke zonden opgeruimd. Ruzies worden goedgemaakt. Morgen gaat God wonderen doen. De priesters hebben de opdracht gekregen om de Ark op hun schouders te dragen.

De priesters lopen als eerste naar beneden de Jordaan in. Het volk volgt gespannen. Op ongeveer een kilometer afstand, zodat iedereen de Ark goed kan zien. Ook de kleintjes. En ze zien het allemaal; Als de voorste priesters gehoorzaam hun voeten in het kolkende water zetten, gebeurt er wat. Dan knijpt God met zijn machtige hand de Jordaan af, zoals een arts een bloedader dichtknijpt. Het water splitst zich. Aan de ene kant hoopt het water op tot een enorme stuwdam, ver weg tot de stad Adam. en aan de andere kant vloeit het weg richting de zee. De Ark wordt onbeweeglijk vastgehouden door de priesters die inmiddels in geloof doorgestapt zijn naar het midden van de rivier. De mensen durven nu ook en lopen langs de Ark naar de overkant. Ze zijn erg onder de indruk. Ze beseffen: De Ark heeft, nee, de levende God heeft een weg gemaakt, waar geen weg was. Met droge voeten kunnen alle mensen naar de overkant, er blijft er niet één achter. De eersten die veilig aan de overkant komen, juichen. Wat een wonder. Hoe heerlijk dat er toch een weg was. Ze staan met hun voeten in het beloofde land. Druk praten ze door elkaar. Nu zijn we voor de tweede keer op een wonderlijk manier door het water getrokken. Toen zat de Farao achter ons aan. Toen heeft God ons ook gered!

Dat moeten de mensen niet meer vergeten. Dat hun God de leiding heeft. Hij geeft instructies aan Jozua. Ook nu ze in het beloofde land staan. Jozua moet twaalf mannen uit het volk de opdracht geven om een grote steen op te pakken en die op te stapelen in het kamp waar het volk gaat overnachten. Het wordt een monument; een gedenkteken. De HEER wil niet dat zijn machtige daden vergeten worden. Het wonder van vandaag moet aan de kinderen worden doorverteld. Als zij vragen aan hun ouders: 'Waarom staan die stenen daar?', dan kunnen ouders of grootouders, vertellen wat God gedaan heeft. Jozua zelf richt ook een gedenkteken op. Op de plek van de Ark; in het midden van de Jordaan. Als iedereen op de vaste wal staat mogen ook de priesters doorlopen naar de overkant. Zodra de Ark op de oever staat, stort de watermuur in en stroomt het water weer door de Jordaan. Met open mond zullen de Israëlieten gekeken hebben naar het kolken van de watermassa. God heeft laten zien dat Hij de leiding heeft. Dat moet iedereen goed onthouden. God gaat voorop. Hij heeft hun het land beloofd. Nu zijn ze er. Ze zullen er gaan wonen. Daarvoor moet er nog veel gebeuren. Maar bij alle moeilijke momenten die nog komen, als de vreemde volken uit Kanaän moeten worden verdreven, mogen ze weten dat God vooropgaat. Hij geeft instructies. Hij regeert. Hij doet wat Hij belooft. Daarvan spreken de stenen die ze vandaag hebben opgestapeld.

—————→
lees verder op de volgende bladzijde

Gespreksvragen

1. Wat heeft het volk geleerd van hun God?
Heb jij ook een herinnering aan Gods leiding in jouw leven of in dat van iemand die je goed kent?
2. Praat met elkaar door over het gedenkteken. Ken jij monumenten, die je aan God herinneren? Misschien heb je wel een reden om zelf een monument ergens een plekje te geven. Wissel ideeën uit.
3. Zing en bespreek het volgende lied van Matthijn Buwalda →

*Wij zijn een volk met een bestemming
Maar al jaren onderweg
We begonnen ooit als slaven
En toen kwam God en deed ons recht
De bevrijding was spektakel
Na tien plagen pas groen licht
Onze voeten in de zandzee
En de zon in ons gezicht
Nog één rivier, Nog één rivier, Nog één rivier
En dan zijn we thuis
En toen we bij de oever kwamen
Wachtte ons geen groot onthaal
We dachten net; we zijn er bijna
Maar God zei: Nog niet helemaal
Dus wij weer terug die woestijn in
Om te sterven in het zand
En om kinderen te krijgen
Kind'ren voor de overkant
Nog één rivier, Nog één rivier, Nog één rivier
En dan zijn we thuis
Veertig jaar moesten we lopen
'T was een levenslange tocht
Onze straf voor alle ruzie, die
We met God hadden gezocht
En toen alles terugbetaald was
Ging het water aan de kant
Was er tijd om thuis te komen
In het onbekende land
Ik ben een man met een bestemming
En al jaren onderweg
Om me heen lopen de mensen
Aan wie ik mij heb gehecht
Mijn woestijn kent stroken asfalt
Neonlichten en vertier
Kijk ons leven of we God zijn
Tot we staan voor de rivier
Want elke stap die brengt ons dichter
Bij de grote oversteek
Iedereen gaat als het tijd is
Iedereen moet hier doorheen
En bij elk afscheid op de oever
Loop ik met wie blijven terug
Met de tranen in mijn ogen
Maar de hoop steeds in mijn rug
Want ik weet
Nog één rivier, Nog één rivier, Nog één rivier
En dan ben ik thuis, Dan ben ik thuis
Nog één rivier, Nog één rivier, Nog één rivier
En dan ben ik thuis, ben ik thuis
Dan ben ik thuis*

Auteur: RE